

THEMANUMMER „ABORTUS”, GEZOND GEZIN,

*Uitgave Protestantse Stichting ter bevordering van Verantwoorde
Gezinsvorming - 's-Gravenhage, oktober 1969*

DOOR

J. JANSSENS

De redactie van Geloof en Wetenschap verzoekt mij bovenstaand themanummer te bespreken.

In de inleiding tot het probleem wordt door de redactie van Gezond Gezin gesteld dat er omstandigheden zijn die abortus arte provocatus tot een mogelijkheid en soms tot een noodzaak maken en dat er verschillend over gedacht kan worden waar te dezer zake de grenzen gelegd moeten worden.

In een daarna weergegeven gesprek van W. F. Geradts met prof. dr. H. M. Kuitert, theoloog, mevr. dr. A. J. Sikkels-Buffinga, vrouwenarts, en G. B. Mastenbroek, zenuwarts, wordt men getroffen door de heldere vraagstelling van de gespreksvoerder en door de mijns inziens ontoelaatbare wijze van verdediging van een op zich mijns inziens ook nog te veroordelen uitgangspunt van prof. dr. H. M. Kuitert. Het ontoelaatbare van de wijze van verdediging van het uitgangspunt moge worden aangetoond door de volgende citaten:

„Het vraagstuk van de abortus is eigenlijk het vraagstuk van het volledig aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor het kindertal.

Dus als je eenmaal family planning hebt, moet er bij elke ongewenste zwangerschap in principe abortus kunnen plaatsvinden. Ik geef nu nogal snel antwoord, maar ik wil er ook nu al bij aantekenen dat ik tegelijkertijd voor de nodige voorzichtigheid ben”.

„In het begin had ik daar erg veel moeite mee, maar nu is het inderdaad niet zo’n groot probleem meer. In die ontwikkeling ben ik overigens geholpen door de informaties van medische zijde. Het gevoel voor verantwoordelijkheid waarmee artsen werken, heeft het allemaal makkelijker gemaakt. Ze aborteren niet zomaar”.

„Op een gegeven moment heb je alleen nog maar door biologen te konstateren leven, maar dat is toch wel een erg basis-achtig leven. Zo lang het niet meer is, is het waarden-indifferent of waardenvrij. Dat puur-biologisch leven kan gerekt worden en men kan daarmee tot in het eindeloze doorgaan. Zolang er dus niet meer dan dat biologische in het geding is, moet men anders tegenover de maatregel staan dan in geval van doden of moorden. „Moorden” of „doden” zijn naar mijn